

VREEMDE ONTMOETING IN AMSTERDAM

Glazenwasser wil „exponent van iets” zijn

(Van onze speciale verslaggever)

AMSTERDAM — EEN INTRIGERENDE annonce in een gerenommeerd weekblad lokte ons woensdagavond naar een pommes-fritestent bij de Vondelbrug in Amsterdam. „Bij voldoende belangstelling zal door Robert Jasper, glazenwasser te Amsterdam, met behulp van een kunstzinnig markies, geëxhibitioneerd worden”, raadselde de annonce en verder: „Tot slot zal de markies worden verkocht en de opbrengst zal met Jaspers tevens te verkopen bundel „Het riool” worden verdeeld onder de aanwezigen.

ER WAS ONVOLDOENDE BELANGSTELLING. Dus ging de exhibitie niet door. Maar Robert Jasper was er wel. En verder de fritesbaas, die het tientje zaalhuur moest incasseren en het geld voor de koffie die we dronken. Bovendien was er een kennis van Robert die het plan had deze 26-jarige ruitenwasser ook eens te laten exhiberen in het door hem geëxploiteerde vakantiecamp op de Veluwe tussen Putten en Garderen.

LOS VAN DIE EXHIBITIE dachten we opheldering te kunnen krijgen over wat Robert beweegt. Hij vertelde dat hij een nieuwe uitdruktingsvorm gevonden had. „Een uitdruktingsvorm waarvan?” informeerden we. „Ik wil exponent worden van iets, al was het maar van mezelf”, orakelde hij met loodzware ernst, terwijl hij zich door het Romeinse Nerokapsel streek.

VERDER KWAMEN WE NIET. Wel vernamen we, hoe hij eerder de aandacht op zich vestigde door zijn vakantie te gaan doorbrengen op een wonderlijk vlot in de Amsterdamse grachten. Met een variant op Thor Heyerdahls „Kon Tiki” noemde hij zijn wankele pieremegoggel „Kom Miki”. Er stond een keurig gedekt tafeltje op met een vetplantje en een asbak. Zijn kapi-

teinsuniform bestond uit een bolloze bolhoed en rode handschoenen. Zijn lunch, bestaande uit enkele boterhammen, gebruikte hij dagelijks bij Lido, dat wil zeggen vóór dit bekende restaurant op het water. Enige doel van deze wonderlijke vertoning was, alles wat degelijk en serieus was te persifleren.

EEN ANDERE KEER IS DEZE STUDENTIKOZE glazenwasser per bakfiets naar Parijs gegaan. Onder de Seine-bruggen heeft hij geslapen bij de clochards en hij voelde zich er wel bij, maar herhaalde dit experiment toch niet.

Het laatste avontuur van hem was zijn „Afscheid van het nozemleven”. Daartoe organiseerde deze slanke jongeman, in wiens elegante verschijning men eerder een balletdanser of recalcitrante dichter zou herkennen dan een glazenwasser, een modeshow met zijn privégarderobe, die hij voor dit doel eenvoudig verknipte.

WE ZIJN GENEIGD HET allemaal wat vreemd te vinden. Maar dat Robert Jasper, die eigenlijk Robert Grootveld heet, gek is, zouden we niet graag willen beweren. Kortgelings hengelde hij uit de etalage van een kapper, via een bovenlicht, een kostbare toneelpruik. Met excuus zond hij het artikel enkele dagen later terug, maar... hij deed er ook een taart bij.

Robert Jasper is een typische vertegenwoordiger van wat men in de hoofdstad de Reyndersjeugd genoemd heeft: de groep jongelui, die zich in het Leidsepleincafé van Reynders lange tijd onder het genot van een cola of een kopje koffie, doelloos zat te vervelen, maar pertinent weigerde leiding van ouderen te aanvaarden, omdat ze alle vertrouwen in die ouderen na de jongste wereldoorlog hebben verloren.